

Kl. 16.35

Jeg kunne fortsætte længe om netop dette specifikke emne, men min pointe er, at jeg står helt uforstående over for den tavshed, vi oplever fra ligestillingsministeren lige på dette område, fordi jeg rent faktisk synes, ministeren har en pointe, når hun i redegørelsen tager fat om ungdom og moderne kønsroller, som jeg selv ser som værende utrolig vigtigt, og hvor der også bliver taget nogle initiativer fra ministerens side.

Men kan vi få sat temaer på dagsordenen som kostvaner, motions- og misbrugsmønstre og kønsbilleder uden at forholde os til pornificering, uden at forholde os til reklamernes påvirkning, som jo er med til at fastholde og fastlåse nogle bestemte kønsrollemønstre? Det er et vigtigt område, når vi netop vil have fokus på ungdom og moderne kønsroller.

Derudover har Kristendemokraterne jo flere gange efterlyst en undersøgelse netop om, hvad den påvirkning af hele seksualiteten i det offentlige rum betyder i forhold til de kønsopfattelser, unge går rundt med, og hvordan de opfatter sig selv.

Jeg ved egentlig ikke, om den undersøgelse p.t. er gået helt i gang. Jeg spurgte for nogle måneder siden. Der var det vist ikke helt på plads. Der var vist givet nogle midler i forhold til nordisk regi osv. Men jeg har haft dette ønske siden 2001, da jeg kom i Folketinget. Det er et vigtigt område, og jeg kunne godt tænke mig, at det blev meget mere konkret og håndfast, for jeg synes, ministeren har fat i noget meget rigtigt ved at sætte fokus på det her område.

Som jeg sagde indledningsvis, er der utrolig mange gode intentioner og tiltag i den her redegørelse, som vi sagtens kan bakke op om fra Kristendemokraternes side. Men det har også været vigtigt for mig at tage fat på et område, som jeg mener er en mangel i forhold til redegørelsen, netop hele pornificeringen, som jeg synes hænger meget sammen med det, der ellers ligger. Men der er mange fine initiativer, som jeg ser frem til at se også bliver meget mere konkrete politisk, og som dermed kan være med til at give en positiv udvikling, når vi diskuterer ligestilling, og være med til at nedbryde de barrierer og strukturer, der nu engang findes i vores samfund på forskellige områder.

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Jeg vil gerne sige tak for nogle gode indlæg, der hver især fik sat fokus på det, man nu brænder for. Der var nogle, der dvælede mere ved nogle

områder, end andre gjorde, og det skal der jo også være plads til.

Jeg synes, det er udmærket, at tage emnet om bl.a. etniske kvinder op – hvilket hr. Troels Lund Poulsen gjorde – og også mangelen på kvindelige kandidater på europaparlamentslisterne. Vi diskuterer jo tit, at der skal flere kvinder i bestyrelser og i erhvervsliv, og vi er vældig aktive med hensyn til at være moraliserende i forhold til de grupper og lave en indsats, og så må vi jo også gribe i egen barm.

Men det er nu ikke så meget det, perspektiv- og handlingsplanen handler om. Den handler om forskellige indsatsområder, herunder selvfølgelig også om flere kvinder i politik, fordi jeg godt kunne tænke mig, at vi får opstillet flere kvinder, når nu vi skal have et kommunalvalg næste gang.

Selv om det er blevet kritiseret af mange, tror jeg faktisk ikke på, at det nytter noget, at vi herindefra laver noget lovgivning om kvoter og siger, at hver anden, der står på sådan en liste, skal være kvinde. Men jeg tror faktisk, at man mangler nogle redskaber ude i den enkelte vælgerforening i forhold til at få kvinder til at stille op.

Der er nogle, der er gode til det. Der er nogle, der er i områder, hvor der bor mange aktive kvinder, der har tid til at være med, og så er der andre områder, hvor det er svært at få kvinderne på banen. Der prøver vi nu at indsamle de gode erfaringer fra de områder, hvor det faktisk er lykkedes, for at prøve at se, om vi kunne motivere vælgerforeningerne til at få flere kvinder til at stille op.

Jeg tror, at bare det, at de får et brev fra ligestillingsministeren, der beder dem om at arbejde med det her, og at vi får motiveret partikontorerne til at tage det op over for vælgerforeningerne, så er det kommet på dagsordenen, så tager man det på bestyrelsesmøderne, og så diskuterer man det, og så går der selvfølgelig en proces i gang. Det tror jeg på virker. Så kan man så have nogle andre ønsker, men det er jo et spørgsmål om temperament og tro. Men det var blot for at tage et af områderne.

Fru Mette Frederiksen nævnte en lang række områder, som hun mente der skulle sættes fokus på. Jeg mener faktisk, at alle de områder, fru Mette Frederiksen nævnte, er omtalt og er prioritetsområder, som er inde i en proces, men hvor jeg ikke synes, vi skal bilde hinanden ind, at vi kan løse noget med et fingerknips.

Kl. 16.40